

АРТЪР ПОРДЖИС

1,98

Превод от руски: Емил Зидаров, 1971

chitanka.info

Уил Хоуърд почувствува, че някой лекичко го подръпва за крачола. Той погледна в краката си и видя, че в маншета му отчаяно се е вкопчила дребна полска мишка. Отворил уста, Уил се втренчи в трептящото зверче, поразен от така странното поведение на иначе страхливия гризач. Изведнъж на пътеката се появи ловка, бърза невестулка, толкова увлечена в лова си, че не се побоя даже от човека.

Уил бързо вдигна изплашеното мишле с ръка. Невестулката спря, зацвърча отвратително, по триъгълната ѝ муцуна, прилична на свирепа карнавална маска, злобно светнаха червени очи. Като врецеше от ярост, тя се мушна в гъсталака.

— Ех, ти, бедничката! — обърна се Уил към пухестата купчинка, която лежеше на дланта му, и се усмихна: — Малки ти бяха шансовете, точно каквито са моите против Харли Томпсън!

Той се наведе и внимателно постави мишката в храста. И в този момент челюстта му увисна от изумление. На мястото на полската мишка той видя дебелобузесто човече, напomniaщо на Буда, но високо не повече от два дюйма.

С удивително звучен, макар и слаб глас, човечето произнесе:

— Приеми, о добри смъртни човеко, горещата благодарност на бога Иип. Как бих могъл да ти се отплатя загдето ме спаси от кръвожадания звяр?

Уил потръпна конвулсивно, но бързо се съвзе.

— Така, значи... ти си бог? — прошепна той.

— Да, наистина съм бог — потвърди благодушно странното същество. — За наказание загдето шмекерувах на шах, всеки сто години аз трябва да се превръщам за известно време в мишка... Но ти, предполагам, си чел и за други подобни истории и сигурно отдавна са ти омръзнали. Достатъчно е да ти кажа, че ти се намеси тъкмо на време. Сега в продължение на сто години не ме заплашва никаква опасност, ако, разбира се, не се поддам отново на изкушението да подменя пешката с кон.

Уил си спомни за Харли Томпсън. Май че най-сетне му се отдаваше случай да изпревари съперника си.

— Ти спомена нещо... за награда — свенливо започна Уил.

— Безусловно — увери го богът. — Но, уви, наградата не ще бъде голяма. Аз, така да се каже, съм твърде дребно божество.

— Аха... А бих ли могъл да те помоля за един малък капиталец?

— Разбира се. Но той ще бъде извънредно малък. Аз не мога да надвишавам сумата от един долар и деветдесет и осем цента.

— И това е всичко?

— Боя се, че е така. На нас, дребните божества, постоянно ни изрязват средствата.

— Слушай, слушай — прекъсна го Уил. — А как стои въпросът с брилянтите. В края на краищата един брилянт с големина на гръцки орех е малък предмет, нали?

— Извинявай — със съжаление каза богът, — но той ще бъде съвсем миниатюрен. Неговата стойност не може да надхвърля един долар и деветдесет и осем цента.

— Проклятие! — простена Уил. — Може би нещо друго такова...

— Разбира се — съгласи се добродушно богът. — Всичко, което струва до един долар и деветдесет и осем цента е по силите ми. Ти само кажи!

— Тогава съм пас — каза Уил. Иип явно се разстрои, затова той добави с по-любезен тон: — Ти не се смущавай. Аз знам, че би искал от цялата си душа да ми помогнеш. Не е твоя вината, че средствата ти са тъй ограничени. Може би все пак ще измислиш нещо? Аз се занимавам с търговско посредничество. Във всеки случай опитвам се да бъда такъв, макар да съм от най-дребните. Но ако ти ми организираш някоя изгода сделка...

— Тя ще ти донесе един долар и деветдесет и осем цента чиста печалба.

— Това не е толкова просто — усмихна се кисело Уил. — Сега аз се занимавам с дизелови локомотиви, необитаеми помещения и изоставени рудници. Освен това аз съм вице-президент на компания за експлоатация на пресъхнали петролни кладенци.

— Е, и как вървят нещата? — полита богчето и подритна един скакалец, който веднага подскочи от негодувание.

— Почти успях да продам на един богат калифорниец изоставен меден рудник за противоатомно скривалище, но Харли Томпсън, както винаги, ми сложи динена кора. Той убеди купувача, че един друг рудник може да се преустрои в най-дългия и най-безопасния в света бар. Ех, този Харли! Аз нямам нищо против, че той стана началник вместо мен: така или иначе аз съм слаб ръководител. Или това, че ми

отмъква най-изгодните клиенти. Даже бих простил и вечните му подли номера. Но когато работата стига до Рита... А тя току що започна да забелязва съществуването ми! — добави горчиво той.

— Рита? — полита богът.

— Рита Хенри... Тя работи при нас в кантората. Изключителна девойка!

— Ясно — рече Иип и се изплези на щуреца, който се навърташе наблизо.

— Виж, тук ако можеш да уредиш нещичко. Направи каквото е по силите ти, нали те бяха в размер...

— Един долар и деветдесет и осем цента — подхвана богът. — Добре. Аз ще прекарам тук, в тази гора целия ден и цялата нощ, съзерцавайки онова място, където би се намирал моят пъп, ако се бях появил на този свят като простосмъртен. Довери се на великия, макар и дребен, бог Иип. Прощавай.

И той се скри в тревата.

Като се върна късно вечерта от разходка, Уил тъжно легна в леглото, убеден, че помощ в размер на един долар и деветдесет и осем цента вероятно не ще разреши вълнуващите го проблеми, пък даже и ако произхожда от бог.

Независимо от мрачните мисли той беше толкова изморен и изнервен, че заспа веднага, но след половин час се събуди от звънеца. Още съвсем сънен, той наметна върху пижамата си халат и отвори вратата.

На прага стоеше девойка.

— Рита! — прошепна Уил. — Най-после!

Тя го улови за ръката.

— Някаква непозната сила ме подтикна... Не можех да не дойда. Ние сме създадени един за друг...

На сутринта Уил вдигна от пода къс хартия. Това беше вестникарска изрезка. На бялото поле с бисерен почерк беше написано: „От благодарния (в пределите на 1,98 долара) бог Иип“.

А кратката рекламна бележка гласеше: „При съвременните цени всички химически съединения, от които се състои човешкият организъм, могат да бъдат купени само за 1 долар и 98 цента“.

Публикувано в списание „Наука и техника за младежта“, брой
7/1971 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.